

JOSEP LLUÍS I GINOVART ■ ARQUITECTE

‘S’ha d’ensenyar des de la cultura i l’humanisme’

MARINA PALLÁS CATURLA

- Quins objectius es marca com a director de l'School of Architecture de la UIC?
- Els objectius d'una universitat amb vocació internacional com la UIC són diferents dels d'una altra com la d'on venia jo, de la URV. Per exemple, els 38 alumnes que tinc són de 20 països diferents. Des de l'orient fins als països bàltics, des dels Estats Units, fins a França, Marroc, Egipte, Equador o Argentina. I, per tant, els sistemes educatius d'on provenen aquests alumnes són diferents i variats. Volem consolidar aquesta internacionalització i veure les diferents formes culturals de pensar l'arquitectura.

- Com?
- Barcelona és un reclam en l'àmbit internacional d'arquitectura. Volem ensenyar l'arquitectura que es produeix aquí i a Catalunya, des del món

romà i posterior (com els monuments de Tarragona o els edificis romànics del Pirineu) fins ara, però també traslladant l'aproximació hispànica i andalusí, ja que tenim molts alumnes de formació àrabiga. Tenim molt a prop les tres capitals europees: Roma, París, Londres. S'ha d'ensenyar arquitectura des de la cultura mediterrània i l'humanisme.

- L'arquitectura està més relacionada amb la cultura i amb la història de l'art del que se sol pensar?
- Sí, precisament debatem això, la importància de les arts. És impossible arribar a l'ànima d'un projecte final sense aquesta base o aquesta formació.

- Quins són els debats de l'arquitectura actual?
- Per una banda, l'arquitectura vista des del punt de vista formal i al servei del poder social, polític, esportiu... Per una altra,

Josep Lluís i Ginovart en una imatge recent. FOTO: CEDIDA

l'arquitectura de la sostenibilitat, que vol ajudar socialment. I per l'altra, l'arquitectura biònica, que usa sistemes experimentals imitant la naturalesa.

- Pensem en el teatre de Sagunt, per exemple. Fins a quin punt ha d'arribar el contrast de l'estètica en un edifici històric?
- Aquest és un exemple que porta molt de debat i finalment no es va desmuntar l'obra. És difícil decidir en els casos patrimonials. Als anys setanta es

destruïa moltíssim patrimoni, ara hem millorat. És molt complicat: quan els talibans destruïen edificis importants ens queixem, però aquí també volem llençar coses protegides, com el cas del monument del riu de Tortosa.

- Vostè ha dirigit les actuacions de la Catedral de Tortosa.
- Sí, i el cas de Tortosa és especial, a la Catedral cada moment històric hi ha posat la seua part. Jo sempre dic als meus alum-

PERFIL |

Josep Lluís i Ginovart (Tortosa, 1958) és arquitecte per l'ETSAB de la Universitat Politècnica de Catalunya (1982) i doctor arquitecte per l'ESARQ de la Universitat Internacional de Catalunya (2002). Ha sigut director del Departament d'Arquitectura de la Universitat Rovira i Virgili i dirigeix el Grup d'Investigació sobre Arquitectura i Patrimoni, Architectural Heritage (PATRIARQ). Té despatxos a Barcelona i a Tortosa, on ha dirigit les actuacions de la Catedral. Ara, ha sigut nomenat com a nou director de l'School of Architecture de la Universitat Internacional de Barcelona.

nes que les ciutats importants estan fetes a capes, com les persones tenen la carn i els ossos fins a arribar a l'ànima.

- Ara sense les cases la façana de la Catedral es veu perfectament.

- Sí, abans no s'apreciava prou. I la història de l'art encara no ha sabut encasellar bé aquesta façana, que és molt notable. I amb les excavacions de davant Tortosa té una oportunitat única de salvaguardar els elements històrics. Les generacions posteriors no ens ho perdonarien.